
Frano Prcela, O.P., Dolores Matić, O.P. (prir.),
Sto godina nije samo prošlost.

Zbornik proslave 100. obljetnice Kongregacije sestara dominikanki svetih
Anđela čuvara. Glas Koncila, Zagreb, 2007., 404 str. .

Što zapisati, kako ovjekovječiti događanja i sam odjek proslave stogodišnjice jedne redovničke zajednice, u ovom slučaju hrvatske Kongregacije sestara dominikanki, koja se održala 2005.? Kako viđeno i doživljeno predati budućnosti? Ovaj zbornik obuhvaća članke i predavanja istaknutih i priznatih hrvatskih teologa, povjesničara i sociologa (Š. Marasović, A. Mateljan, Ž. Mardešić, F. Prcela, I. Raguž, biskupi R. Perić, Ž. Puljić i mnogi drugi). Obradene su aktualne teme iz raznih područja djelovanja Crkve a na poseban način redovnika. Zapisana su događanja koja su prethodila užem trodnevnom slavlju, događanja za vrijeme slavlja, propovijedi, glazbene i plesne čestitke, želje zapisane na papiru i one izgovorene. Zbornik k tomu donosi priloge crkvenih ljudi i građana s kojima sestre dominikanke dijele svagdašnjicu, mladih ljudi i onih čija prijateljstva s dominikanskim redom traju već poduže godina.

Mozaik zapisanoga i onoga što je nadahnulo napisano, rezultat je ozbiljnosti trenutka i snage slavljeničkog duha, konkretan doprinos čuvanja sjećanja zahvalnosti zbog budućnosti. Slike i riječi odašilju snažne poruke slavljenicama i vremenu u kojemu živimo. Ova knjiga je pokušaj da se naglasi otvorenost sestara dominikanki prema ljudima koji ih okružuju i uzajamnost ljubavi iz koje se crpi snaga za zajedničko hodočašće – ljudsko i vjerničko. “Bogu, Redu, Narodu” je geslo i program hrvatskih dominikanki, uklesano u kamenu matične kuće i srcima sestara. Te tri ljubavi, ta pokretačka snaga dominikanca oca Miškova utemeljitelja Kongregacije, prvih i današnjih sestara, pisale su osobne povijesti i povijest Kongregacije kao cjeline. Predavači su razlagali tematiku koja bitno određuje redovništvo kao sastavni

elemenat Crkve Kristove, lagane varijacije u rasponu od početaka do danas, ukorijenjenost redovnice u vrijeme i prostor.

Ponudjenim izborom tekstova priređivači su uspjeli razbiti uhodanost i stereotipnost pisanja zbornika. Izbjegli su pokušaj da život Kongregacije prikažu u idealnom svjetlu, ali nisu u svijet poslali suhoparnu kroniku s beživotnim i dosadnim nizanjem događanja. Namjerno su izbjegli pjevanje hvalospjeva radu i djelovanju sestara. Taj mozaik raznovrsnih tekstova sabranih u ovoj knjizi ne umara, ne opterećuje. Pisani su tečno, toplo, s jedne strane duboko ukorijenjeni u život, a opet ostali "prozračni". O dubini doživljaja cijelog slavljeničkog zbivanja, govore i riječi izgovorene na kraju svečane akademije: "Večeras su se susrele sadašnja i stogodišnja povijest i vizija budućnosti. I kao što je suzvučje ovih tonova, riječi, boja, pokreta, izvođača i onih koji su slušali, mladih članova i onih u zrelijoj dobi, tako je naša sadašnjost nastavak naše prošlosti, i nadam se, temelj naše budućnosti. Ovo je rezultat zajednice i zajedništva. Ovo je odraz suradnje, rezultat ljubavi na djelu" (311). Sve je to vidljivo na 404 stranice ispunjenih tekstom, stihom ili slikom. Svima su poznate izreke: "Zaborav plaćamo svojom budućnošću" ili još ozbiljnija primjedba: "Zaborav je tiho umiranje".

I ovaj zbornik, kojemu želimo mnogog čitatelja, opetovano nam pokazuje da se redovnička zvanja uzimaju iz naroda, šalju se tom narodu; narod i Crkva ih trebaju, ali i oni trebaju narod i Crkvu. Ukorijenjeni u vrijeme i prostor ne prolaze kroz te stvarnosti a da ih kao i sve nas ne dotaknu. U tom slučaju sto godina neće biti samo prošlost. Bit će odskočnica budućnosti, jer šetnjom kroz prošlost, refleksijom nad jednostavnim životom susrećemo primjere vrijedne nasljedovanja, snagu koja je vukla naprijed, iskre koje su uvijek iznova palile vatru života. Mladice novog života žive od bogatstva vlastitih korijena.

s. Katarina Maglica, O.P.